

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. Aprila 2016. godine
Ref. br.:RK916/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI59/15

Podnosilac

Ljutfi Kačka

**Ocena ustavnosti presude P. br. 78/12 Osnovnog suda u Prizrenu
od 25. juna 2013. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Ljutfi Kačka iz sela Restelica, opština Dragaš (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa g. Rexhep Kabashi, advokat iz Prizrena.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda P. br. 78/12 Osnovnog suda u Prizrenu-Ogranka u Dragašu (u daljem tekstu: Osnovni sud) od 25. juna 2013. godine.
3. Podnosilac zahteva je osporenu presudu primio neodređenog datuma.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Osnovnog suda, kojom podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 32 [Pravo na Pravno Sredstvo], članom 46 [Zaštita Imovine] i članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), članom 6 [Pravo na pravično suđenje] i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP), kao i članom 7 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. maja 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 29. juna 2015. godine, predsednica Suda je odlukom GJR. KI59/15 imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica je odlukom KSH. KI59/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 14. avgusta 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva Osnovnom sudu.
9. Dana 18. avgusta 2015. godine, podnosilac zahteva je dostavio Sudu dodatna dokumenta.
10. Dana 1. septembra 2015. godine, podnosilac zahteva je ponovo dostavio Sudu dodatna dokumenta.
11. Dana 15. marta 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvataljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 25. juna 2013. godine, Osnovni sud u Prizrenu je (presuda P. br. 78/12) u okviru parničnog postupka usvojio tužbeni zahtev trojice tužilaca i potvrdio da su isti suvlasnici nepokretnosti u selu Restelica.
13. Podnosilac zahteva je, u ovom postupku kao tuženi, bio obavezan da tužiocima prizna pravo svojine.
14. Podnosilac zahteva je opunomoćio advokata da ga zastupa u postupcima pred Osnovnim sudom i drugim sudovima.
15. Protiv presude Osnovnog suda (presuda P. br. 78/12 od 25. juna 2013. godine), podnosilac zahteva nije izjavio žalbu. Kao posledica toga, presuda je postala pravosnažna.
16. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je neodređenog datuma podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Kancelariji glavnog državnog tužioca protiv gore navedene presude Osnovnog suda.
17. Dana 8. avgusta 2014. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je (obaveštenje KMLC. br. 70/14) preko svog advokata obavestila podnosioca da nije našla pravni osnov za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti protiv pravosnažne presude Osnovnog suda u Prizrenu.
18. Dana 23. januara 2015. godine, podnosilac je protiv gore navedenog advokata podneo zahtev za pokretanje disciplinskog postupka disciplinskom tužiocu pri Advokatskoj komori.
19. Dana 23. januara 2015. godine, podnosilac zahteva je protiv gore navedene presude Osnovnog suda ponovo podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Kancelariji glavnog državnog tužioca. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac tvrdi da je njegov advokat, kojeg je opunomoćio da ga zastupa u gore navedenom parničnom pitanju, propustio rok za podnošenje zahteva.
20. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti, tvrdeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava, podnosilac traži da se presuda Osnovnog suda poništi i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostepenom sudu. Pored toga, podnosilac zahteva u svom zahtevu tvrdi da mu je uskraćeno pravo na pravično suđenje, s obzirom da je advokat koga je opunomoćio propustio rok za žalbu i zbog toga je izgubio pravo na imovinu.
21. Dana 28. januara 2015. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je (obaveštenje KMLC br. 70/14) obavestila podnosioca zahteva "*[...] da je pažljivo pročitao i ovaj drugi podnesak (koji se smatra kao predlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti) i na kraju utvrdio da ne postoji pravni osnov da se protiv gore navedene presude podnese zahtev za zaštitu zakonitosti i u tom smislu je u potpunosti ostao pri aktu ove Kancelarije KMLC. br. 70/14 od 05.08.2014. godine*".

22. Dana 28. maja 2015. godine, Disciplinska komisija Advokatske komore Kosova je odlukom R. DK-br. 17-3/15 gore navedenog advokata proglasila odgovornim za disciplinsku povredu tokom vršenja svoje dužnosti advokata i kaznila ga određenom novčanom kaznom.
23. Na osnovu spisa predmeta, podnetih od strane podnosioca zahteva, 18. avgusta 2015. godine, Osnovno tužilaštvo u Prizrenu je protiv istog advokata podnelo optužnicu na osnovu toga da advokat tokom vršenja svoje dužnosti kao ovlašćeni zastupnik, time što nije izjavio žalbu protiv presude Osnovnog suda, nije ispunio svoje službene dužnosti, i kao posledica toga, namerno je povredio prava drugog lica.

Navodi podnosioca

24. Kao što je gore navedeno, podnosilac u svom zahtevu tvrdi da mu je Osnovni sud u Prizrenu povredio pravo na pravično suđenje, pravo na pravno sredstvo i pravo na imovinu, garantovano Ustavom, EKLJP i UDLJP.
25. Podnosilac zahteva, dalje, tvrdi povredu prava na žalbu od strane Osnovnog suda, jer mu navedeni sud nije lično uručio kopiju osporene presude.
26. Konačno, podnosilac zahteva traži od Suda da se poništi presuda Osnovnog suda od 25. juna 2013. godine i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Prihvatljivost zahteva

27. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
28. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

29. Sud se poziva i na član 47.2 Zakona, koji propisuje:

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

30. Sud se dalje poziva na pravilo 36 (1) b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...] (b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke”.

31. Sud primećuje da je osporena presuda odluka prvostepenog suda u postupku pred Osnovnim sudom i protiv nje je dozvoljena žalba, koja bi se razmatrala od strane Apelacionog suda.

32. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da protiv presude Osnovnog suda nije izjavljena žalba.
33. S tim u vezi, podnosilac zahteva tvrdi da mu je Osnovni sud povredio pravo na žalbu, jer mu nije uručio kopiju presude. Podnosilac zahteva, dalje tvrdi da je gore navedena presuda uručena samo njegovom advokatu, koji ga nije blagovremeno obavestio o presudi Osnovnog suda i kao rezultat propuštanja roka da se žali na vreme, presuda Osnovnog suda je postala pravosnažna.
34. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva opunomoćio gore navedenog advokata da ga zastupa u postupku pred Osnovnim i drugim sudovima. Sud smatra da se proceduralne radnje preduzete od strane zakonskog zastupnika stranke, prema punomoćju, smatraju vlastitim postupcima stranke. U ovom slučaju, ovakvi postupci uključuju i prijem sudskih odluka (vidi slučajeve: KI46/13, KI47/13, KI48/13 i KI68/13, podnosilac zahteva: *Naim Morina, Bukuriye Drançolli, Avdi Imeri i Genc Shala*, rešenje Ustavnog suda o neprihvatljivosti od 5. jula 2013. godine).
35. Pored toga, Sud se poziva na sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava, koja je utvrdila da „država ne može biti odgovorna za greške advokata imenovanih za pravnu pomoć ili izabranih od strane optuženog“ (vidi: *Kamasinski protiv Austrije* br. 9783/82, ESLJP, presuda od 19. decembra 1989. godine, A. br. 168). Analogno, Sud smatra da javni organi ne mogu biti odgovorni za postupke advokata, utoliko više kada je advokat ovlašćen od strane same stranke, u ovom slučaju od strane podnosioca zahteva.
36. Stoga, na osnovu činjenice da protiv presude Osnovnog suda nije izjavljena žalba, Sud smatra da podnosilac zahteva nije iscrpeo delotvorna pravna sredstva.
37. Sud ističe da princip supsidijarnosti zahteva da, pre nego što se obrate Ustavnom sudu, podnosioci zahteva treba da iscrpe sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, kako bi sprečili povrede ljudskih prava i sloboda garantovanih Ustavom ili ispravili moguće povrede prava garantovana Ustavom. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorna pravna sredstva protiv povrede ustavnih prava (vidi slučaj: *Selmouni protiv Francuske*, ESLJP, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine; i slučaj: KI06/10, podnosilac zahteva: *Valon Bislimi*, presuda Ustavnog suda od 30. oktobra 2010. godine).
38. Shodno tome, Sud smatra da je zahtev podnosioca neprihvatljiv, jer nisu iscrpljena sva pravna sredstva na raspolaganju u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika.

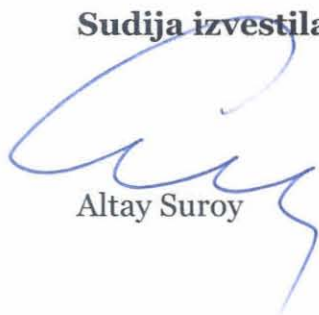
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika, dana 15. marta 2016 jednoglasno

ODLUČUJE

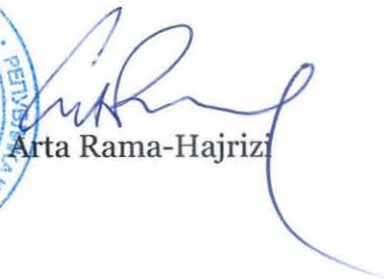
- I. DA PROGLASI ZAHTEV neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi